

Misjon og utviklingshemmede.

Misjonsorganisasjonene i SMM (Samarbeidsråd menighet og misjon) tilbyr de lokale menigheter ulike typer misjonsavtaler. Flere av organisasjonene har spesifikke prosjekt som går på å støtte barn og ungdom med tilpasningsbehov. Det er utarbeidet en prosjektkatalog som misjonsrådgiver har.

Vegårshei menighet har i flere år hadde et slikt prosjekt. Først støttet de et prosjekt i Normisjon regi, som gikk ut på å støtte et barnehjem for barn med ulike handicap i Baku Aserbajdsjan, nå støtter de bygging og drift av et sykehus i Okhaldtungia i Nepal, også det i Normisjons regi.

Sentralt i dette arbeidet har vært å bruke den lokale SIMEN og ALF klubben, som er tilrettelagt for mennesker med tilpasningsbehov. Disse var med da plakaten med misjonsavtalen ble overrakt fra Normisjon i kirken. De var med på bildet som stod i menighetsbladet sammen med menighetsrådsleder og en fra misjonsutvalget. Plakaten henger både i kirka og på bedehuset der de har møtene sine.

På Simen og Alf møtene hadde de laminert A-4 bilder fra barnehjemmet i Baku som ble vist fram når det var loddsalg til inntekt for prosjektet. Dette motiverte dem til å gi, spesielt når de fikk høre at mange av disse barna som bor på barnehjemmet ikke hadde mulighet til å bo hjemme når de var små, men at meningen på litt sikt var at de skulle tilbakeføres til sine hjem, og få litt støtte slik at foreldrene kunne ta seg av dem.

Arbeideren fra Normisjon kom også på besøk på en Simen-samling og viste bilder og fortalte fra Aserbajdsjan. Han hadde vært på besøk der.

Til jul et år sendte Vegårshei menighet en julepakke og brev til barnehjemmet. Dette er egentlig noe man kan gjøre et nummer av på et møte før jul, og kanskje sende et bilde av de norske handicappede til dem som prosjektet er for. På en måten blir det en gjensidig identifisering av andre med samme behov.

Det neste prosjektet som menigheten nå støtter, er sykehuset i Okhaldhunga i Nepal. Dette er egentlig ikke et tilpasset prosjekt, men menigheten har prosjektet fordi den ene misjonæren var fra nærområdet. Likevel er et sykehus er gjerne noe kjent for alle, også for dem med tilpasningsbehov. Derfor er det ikke så vanskelig å skape engasjement for det prosjektet heller! De samme metodene er gjort. Men i følge tidligere sokneprest Elin-Ann Øvensen har de gjort en ny ting. De hadde en felles misjonskveld for Vegårshei menighet, hvor

hun viste bilder fra et besøk i Nepal og vi hadde loddsalg og salg av ting fra Nepal. Der kunne de fra Simen være med. Da de hadde bispevisitas i mars i 2015 hadde de loddsalg til inntekt for prosjektet på en menighetsfest, og en fra Simen leste dikt på festen.

Flere menigheter har også reist på besøk til sine vennskapsmenigheter/-prosjekter. Det er en flott å måte bli kjent med hverandre på. Bl.a har Gjesdal og Ålgård menighet i Stavanger bispedømme vært og besøkt Guayaquil i Ecuador hvor de har en vennskapsavtale med Centro Creer i regi av Misjonsalliansen. På denne turen var det også med mennesker med tilpasningsbehov i reisefølge.

I tillegg har også Stavanger bispedømme utarbeidet et opplegg, kalt «smilene i Ecuador» som kan brukes inn mot grupper med tilpasningsbehov i den lokale menighet. Dette opplegget, samt en artikkel fra Gjesdal og Ålgård menighetsreportasje fra turen til Centro Creer ligger vedlagt artikkelen.

Svein Arve Egeland
Misjonsrådgiver